

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 125/2015-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených práv, uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 Tos 67/2014 z 30. júna 2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. februára 2015 doručené podanie [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť voči*

Krajskému súdu Nitra zo dňa 30. júna 2014 sp. zn. 1 Tos/67/2014“. Ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených práv uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Tos 67/2014 z 30. júna 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti (sťažnosť neobsahovala prílohy) vyplýva, že sťažovateľ podal Okresnému súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) návrh na povolenie obnovy konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 3 T 127/2010. Okresný súd uznesením sp. zn. 1 Nt 18/2013 z 10. apríla 2014 návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania zamietol. Proti označenému uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol napadnutým uznesením krajský súd tak, že ju zamietol.

Sťažovateľ zastáva názor, že napadnutým uznesením došlo k neprípustnému zásahu do jeho základných práv a slobôd, keďže obnova konania v jeho právoplatne skončenej trestnej veci mala byť povolená, pričom za skutočnosť súdu skôr neznámu bolo potrebné považovať nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, ktorým bol vyslovený nesúlad tzv. „asperačnej zásady“ (§ 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou) s čl. 1 ods. 1 ústavy.

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 Tos 67/2014 z 30. júna 2014 bolo sťažovateľovi a rovnako jeho obhajcovi [REDAKOVANÉ] doručené 8. septembra 2014. Okresnému prokurátorovi bolo napadnuté uznesenie doručené

5. septembra 2014, pričom sťažovateľ doručil svoju sťažnosť ústavnému súdu až 3. februára 2015, t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (táto lehota uplynula najneskôr 8. novembra 2014).

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2015